

prima instanță: L. Ursu
(Judecători Râșcani mun. Chișinău)
instanța de apel: N Budăi, I. Muruianu, V. Efros
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-2821/16

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Guzun Dumitru împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinului privind eliberarea din funcție, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și menținută hotărîrea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 18.03.2015 Guzun Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărîrea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 05.02.2015 a fost restabilit în funcția de director al departamentului regularizare a daunelor.

La 05.02.2015 a depus cerere cu privire la restabilirea în funcție de director al departamentului regularizare a daunelor, însă, nu i s-a permis să intre în secția resurse umane pentru a depune cererea, ea fiind înregistrată la secția de asigurări.

La 06.02.2015 împreună cu executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru s-au prezentat la companie și a depus încheierea privind primirea spre executare a documentului executoriu, intentarea procedurii de executare din 06.02.2015.

Menționează că pînă la 09.02.2015 nu era emis nici un ordin de restabilire în funcție sau de eliberare, fapt confirmat prin procesul-verbal al executorului

judecătoresc din 09.02.2015, unde șefa secției resurse umane, a CIA „Asito” SA a confirmat prin semnătura ei personală.

În pct. 9 din încheierea executorului judecătoresc este specificat că pe 11.02.2015, ora 10:00 debitorul și creditorul sunt obligați să se prezinte la sediul executorului judecătoresc pentru stabilirea posibilității de conciliere, sau determinarea modului de executare a hotărârii Judecătoriai Râșcani. mun. Chișinău din 05.02.2015, însă, reprezentantul CIA „Asito” SA nu s-a prezentat.

La 02.03.2015 a recepționat prin intermediul Poștei Moldovei scrisoarea cu copia ordinului de eliberare sa din funcție din 06.02.2015.

La 05.03.2015 a primit citație de la Judecătoria Botanica mun. Chișinău cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc Tcacenco Ahxandru privind intentarea procedurii de executare și a procesului-verbal din 09.02.2015.

Consideră ilegală concedierea sa din funcția și solicită anularea ordinului nr. 126-c din 06.02.2015 cu privire la eliberarea sa din funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor cu restabilirea în funcția nominalizată, încasarea din contul pârâtului a salariului pentru lipsa forțată de la muncă din data de 06.02.2015 pînă la restabilirea sa în funcția respectivă și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10000 lei și prejudiciului moral în sumă de 100000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 05 noiembrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial și s-a anulat ordinul nr. 126-C din 06 februarie 2015 cu privire la concedierea lui Guzun Dumitru din funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor a CIA „Asito” SA ca fiind emis ilegal cu restabilirea lui Guzun Dumitru în funcția deținută la eliberare. S-a încasat din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Guzun Dumitru cu titlu de salariul mediu pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 06.02.2015 pînă la 05.11.2015 suma de 196 325,17 lei și prejudiciu moral 20 000 lei. S-a încasat de la pîrît în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 5989,75 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, CIA „Asito” SA a declarat apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care a respinge acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 a fost respins apelul declarat de CIA „Asito” SA și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a menționat că prin hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 05.02.2015, s-a anulat ordinul nr. 1099/C din 24 septembrie 2013 cu privire la concedierea lui Dumitru Guzun din funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor a CIA „Asito” SA, ca emis ilegal, cu restabilirea lui Dumitru Guzun în funcția deținută la eliberare. S-a încasat de la CIA „Asito” SA în

beneficiul lui Dumitru Guzun cu titlu de salariu mediu pentru absența forțată de la lucru, pentru perioada 24.09.2013 până la 05.02.2015 suma de 350 887, 36 lei.

Prin ordinul nr. 122-c din 05.02.2015 emis de CIA „Asito” SA s-a dispus anularea ordinului nr. 1099-c din 24.09.2013, cu restabilirea lui Guzun Dumitru în funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor și achitarea lui Guzun Dumitru unui salariu mediu lunar.

Prin încheierea executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru nr. 020-700/2015 din 06.02.2015, a fost primit spre executare documentul executoriu nr. 2-791/2015 din 05.02.2015, emis de Judecătoria Râșcani mun. Chișinău, cu intentarea procedurii de executare.

La 06.02.2015 a fost emis ordinul nr. 126-c prin care Guzun Dumitru directorul al Departamentului Regularizare a daunelor, a fost concediat de la 06.02.2015 conform art. 86 al.(1) lit. h) al Codului Muncii.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, și anularea ordinului de concediere nr. 126-c din 06.02.2015 prin care Guzun Dumitru a fost concediat pentru absența repetată fără motive întemeiate de la lucru, având în vedere că din materialul probator administrat în prezenta pricină civilă rezultă cu certitudine că intimatului Guzun Dumitru nu i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 122-c din 05.02.2015 emis de CIA „Asito” SA, prin care s-a dispus anularea ordinului nr. 1099-c din 24.09.2013, cu restabilirea lui Guzun Dumitru în funcția de director al Departamentului regularizare a daunelor și achitarea lui Guzun Dumitru unui salariu mediu lunar.

În susținerea ilegalității ordinului CIA „Asito” SA nr. 126-c din 06.02.2015 instanța de apel a menționat că nu se consideră absență nemotivată neprezentarea salariatului la serviciu după emiterea de către angajator a ordinului de restabilire a lui până la soluționarea în judecată a litigiului despre restabilirea la lucru, or la data emiterii ordinului de concediere a lui Guzun Dumitru, litigiul privind restabilirea în funcție a reclamantului nu era finalizat cu o hotărâre definitivă.

Referitor la cerința cu privire la încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă, instanța, invocând revederile art. 90 alin.(1) Codul Muncii, a menționat că potrivit certificatului nr. 01/1-475 din 09.12.2014, eliberat de CIA „Asito” SA, salariul mediu lunar al intimatului Guzun Dumitru, constituia 21930 lei 46 bani, fapt confirmat și din conținutul hotărârii Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 05.02.2015.

Având în vedere cele menționate instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe privind încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Guzun Dumitru cu titlu de salariu mediu pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada 06.02.2015 până la 05.11.2015, a sumei de 196325, 17 lei.

Referitor la cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanța de apel, invocând prevederile art. 327 și 329 alin.(1) Codul muncii, a menționat că odată ce s-a constatat ilegalitatea ordinului nr. 126-C din 06 februarie 2015 cu privire la concedierea lui Guzun Dumitru din funcție, prin urmare este justificată încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.

Prin recursul depus la 11 octombrie 2016, CIA „Asito” SA a solicitat, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

În motivarea recursului recurentul a invocat că hotărârea judecătorească de restabilire în funcție este una cu executare imediată, iar intenția reclamantului ca hotărârea să fie executată imediat rezultă din comportamentul și alegațiile acestuia în proces. Or, reclamantul pretinde că s-a prezentat încă la data de 05.02.2015 la serviciu, avînd dorința, intenția și solicitarea de a fi restabilit în funcție. Contrar acestui comportament, în realitate, în data de 05.02.2015 și prima jumătate a zilei de 06 februarie 2016 reclamantul nu s-a prezentat la serviciu. Astfel, poziția reclamantului este contradictorie și inconsecventă. Or, odată restabilit, reclamantul trebuie să se afle la serviciu.

Sustine că împrejurările cauzei atestă că neprezentarea la serviciu a fost intenționată și cu rea-credință.

La fel, invocă că sumele pretinse cu titlu de compensație sunt acordate pentru privarea ilegală de posibilitatea de a munci. Iar, reclamantul nu a demonstrat o asemenea privare.

La aprecierea întinderii prejudiciului, instanța urma să dea apreciere multilaterală, obiectivă și nepărtinitoare a circumstanțelor.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ,

d i s p u n e

Recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru